

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ดนตรีกับมนุษย์เป็นสิ่งที่อยู่ร่วมกันมาตั้งแต่อดีต ดนตรีเกิดจากการสร้างสรรค์ของมนุษย์และสิ่งที่สร้างสรรค์นี้จัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ดนตรีเข้าไปเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนในทุกๆระดับซึ่งอาจเกิดจากแรงบันดาลใจ ที่จะพยายามสะท้อนภาพความเป็นจริงของตนหรือสะท้อนภาพความเป็นจริงของสังคมที่เกิดขึ้นในแต่ละยุคสมัยปัจจัยความเป็นอยู่ สภาพแวดล้อมเป็นตัวกำหนด หรือเป็นวัตถุดิบที่ นำมาผสมผสานและสร้างสรรค์กับแนวคิดทางศิลปะที่สะท้อนผ่านออกมาทางดนตรีและบทเพลงในแง่มุม ต่างๆ ได้อย่างชัดเจน ดนตรีหรือบทเพลงเปรียบเสมือนการบันทึกภาพทางประวัติศาสตร์ชนิดหนึ่งที่ สะท้อนเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ หรือสะท้อนแนวคิด อุดมการณ์ในแต่ละยุคสมัยอย่างต่อเนื่อง จากประสบการณ์ของมนุษยชาติตั้งแต่อดีตมา เป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่าไม่มีสิ่งใดที่จะเชื่อม ความสัมพันธ์ของมนุษย์ให้กระชับ ได้ดีเท่ากับเสียงดนตรี มีมนุษย์ก็มีเสียงดนตรี เสียงดนตรีเป็นเสียงที่รวมมนุษย์ ขงจื้อนักปราชญ์ชาวจีนได้กล่าวเอาไว้ว่า “ดนตรีนำความสามัคคีสู่ปวงชน ดนตรีเป็นภาษาสากลที่ ทุกคนรับรู้ได้ สัญลักษณ์เป็นสื่อภาษาทางปัญญา ในขณะที่ดนตรีเป็นสื่อแห่งจิตใจ” (พงษ์ลดา นาวิเชียร .2551 :8) วิชาดนตรีเป็นวิชาที่มีความสำคัญ สามารถพัฒนาให้นักเรียนมีร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต เข้าใจถึงประวัติความเป็นมาของวัฒนธรรมด้านดนตรี ตลอดจนทำให้นักเรียนค้นพบศักยภาพของตนเอง ในด้านดนตรี มีความสามารถในการแสดงออกตามความสามารถของคนที่มียู่ ด้วยสติ สมาธิ และเขาวนปัญญา เพื่อสะท้อนวัฒนธรรมทั้งของตนเองและวัฒนธรรมอื่น ๆ (เครือวัลย์ สุขเจริญ .2550 : 8)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรี ครูผู้สอนวิชาดนตรีจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกตามศักยภาพของตนเอง การจัดเวลาในการเรียนรู้เพิ่มเติมของนักเรียนให้เพียงพอ

กับความต้องการ และจัดหาสื่ออุปกรณ์ในการประกอบการเรียน เพื่อให้นักเรียนผลิตผลิตสินุกสนานในการเรียน (ดวงใจ พัฒนาไชย. 2550 : 6)การพัฒนาผู้เรียนให้ทันต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงของสังคมมุ่งจิตสำนึกที่ดีที่ถูกต้องให้ผู้เรียนมีลักษณะที่พึงประสงค์ เช่น การพัฒนาความรับผิดชอบต่อน้ำที่ ถือได้ว่านักเรียนเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า จึงจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังให้เด็กเหล่านี้ มีควารับผิดชอบต่อน้ำที่ ความรับผิดชอบต่อน้ำที่เปรียบเสมือนรากฐานที่จะช่วยให้กิจกรรมต่างๆ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพื่อให้เด็กเหล่านี้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตสามารถประสบความสำเร็จในหน้าที่ของตนเอง ที่ได้รับมอบหมายมีความมั่นใจตนเองพร้อมที่จะรับสถานการณ์ใหม่ๆ มีความเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดีมองเห็นคุณค่าในตัวเองและพัฒนาตนเอง ให้เกิดความพร้อมในทุกๆ โรงเรียนจึงถือได้ว่าเป็นสถาบันที่จะช่วยพัฒนานักเรียนในทุกๆ ด้าน มีเหตุผล มีทักษะในด้านต่างๆ ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข (ธนาคาร แพทย์วงศ์. 2551 : 9)

บางครั้งดนตรีพยายามแสวงหาแนวทางเพื่อการสร้างความชอบธรรมให้เกิดขึ้นต่อปัจเจกชน ต่อสังคม ต่อประเทศชาติตลอดจนต่อนานาประเทศ ในระดับกลุ่มชนต่าง ๆ นั้นเป็นสิ่งจำเป็น ดนตรีหรือสื่อของบทเพลงในประเภทต่าง ๆ เป็นวิธีการหนึ่งของการต่อสู้ในเชิงปัญญาเพื่อที่จะสะท้อนภาพ แนวนโยบาย ความคิด ตลอดจนอุดมการณ์ของกลุ่มชนในแต่ละระดับ โดยดนตรีหรือบทเพลงนั้นจะเป็น ตัวกลางในการสะท้อนภาพเหตุการณ์สำคัญของวิถีสังคม วัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในยุคสมัยต่าง ๆ ตลอดจน ความเรียบง่ายและมีลักษณะเฉพาะท้องถิ่น ความเรียบง่ายนั้นปรากฏอยู่ในรูปแบบและทำนอง ความเรียบง่ายของรูปแบบ คือ การซ้ำคำซ้ำวรรค ซ้ำโครงสร้างของจังหวะสัมผัส (Isorhythmic struture) ภาษาที่ใช้เป็นภาษาพูดธรรมดา ส่วนความเรียบง่าย นั้นในทำนองทำนอง คือ มีทำนองไม่ซับซ้อนและมีระดับเสียงซ้ำไปซ้ำมา (พงษ์ลดา ธรรมพิทักษ์กุล. 2550 : 1) นอกจากนี้ดนตรียังมีส่วนช่วย ในการพัฒนาสมองพบว่า ดนตรีมีส่วนช่วยพัฒนาสมองของผู้เรียน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณ วิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ เนื่องจากการทำงานของสมอง ซีกขวาที่ทำหน้าที่ควบคุม การทำงานของระบบประสาทสัมผัส ความรู้สึกสามารถพัฒนาได้ดีจาก ศิลปะ จังหวะ การเคลื่อนไหว ดนตรี และจินตนาการ การพัฒนาของสมองซีกขวานี้มีความสัมพันธ์ กับการพัฒนาของสมองซีกซ้ายที่ทำหน้าที่ในการควบคุมเกี่ยวกับความคิด การวิเคราะห์ การคำนวณ การเรียนภาษา ทำให้กระบวนการคิดเป็นระบบและนำไปสู่ความเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ (จิตภา วายโสภา. 2551 : 195) การจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี ครูส่วนใหญ่ยังคงใช้วิธีการให้ความรู้ด้านเนื้อหาให้นักเรียน

ทั้งชั้นพร้อมกัน ซึ่งไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนแต่ละคนและยังพบว่า ครูให้ความสนใจต่อนักเรียนที่เรียนเก่งมากกว่านักเรียนที่เรียนอ่อน กิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวจึงไม่สามารถที่จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการปฏิบัติดนตรีและมีทักษะในการทำงานกลุ่มกันเพื่อสร้างสรรค์งานดนตรีได้ (วันชววรรณ ฎุแป็ง. 2552 : 89)

การจัดทำหลักสูตรวิชาดนตรีระดับชั้นประถมศึกษาของ โรงเรียนเกียรตินาควิทยาการ จังหวัดมหาสารคามได้จัดให้นักเรียนได้เรียนวิชาดนตรีสากลและได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของโรงเรียนในปี 2557 เป็นปีที่เน้นสุนทรียภาพซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะได้เปิดวิชาดนตรีสากลปฏิบัติในช่วง ชั้นที่ 3 ทำการเปิดสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นวิชาเพิ่มเติมให้นักเรียนเลือกเรียนตาม ความสนใจเพื่อสอนให้นักเรียนได้ปฏิบัติเครื่องดนตรีตามกลุ่มเครื่องดนตรีที่นักเรียนถนัดโดย มีคำอธิบายรายวิชาดังนี้คือศึกษาทฤษฎีการดนตรี โน้ตสากลหลักการจังหวะดนตรีสากลประวัติ เพลงฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลอย่างน้อยหนึ่งชิ้นฝึกบรรเลงเพลงตามอัตราจังหวะทั้งเดี่ยว และกลุ่มการดูแลรักษาเครื่องดนตรีเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติดนตรีสากลที่ถนัดได้ อย่างถูกต้องไพเราะและเพลิดเพลิน (กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ. 2550:11) จากคำอธิบายรายวิชา กำหนดให้ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลได้อย่างน้อย 1 ชิ้น ผู้วิจัยได้สำรวจความสนใจของนักเรียน ที่เลือกเรียนวิชาดนตรีสากลปฏิบัติเครื่องดนตรีที่นักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติได้ดีและเหมาะสม ในช่วงระยะเวลาสั้นๆคืออยู่ดูแลซึ่งอยู่ดูแลเป็นเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องดีดที่สามารถ เรียนรู้ได้ง่ายนักเรียนให้ความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้หาซื้ออย่างราคาถูกราคามีขนาด กะทัดรัดพกพาไปได้สะดวกทนทานไม่ต้องเสียเวลาในการเทียบเสียงให้เข้ากันเมื่อมีเครื่อง ดนตรีจำนวนมากในการฝึกปฏิบัติพร้อมกันและไม่เปลืองเนื้อที่ในการฝึกปฏิบัติ(อุทิศ นาค สวัสดิ์. 2551:2) อยู่ดูแลจึงมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ปฏิบัติและในการจัดทำหลักสูตรระดับประถมศึกษาได้แต่เพียงกำหนดคำอธิบายรายวิชาไว้ กว้างๆครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้กำหนดเนื้อหาวิธีการสอนและกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เอง ในการเรียนการสอนดนตรีสากลปัญหาที่เกิดขึ้นคือผู้เรียนที่เรียนทักษะพื้นฐานวิชาดนตรีสากล ปฏิบัตินั้นจะปฏิบัติได้แต่ปฏิบัติแล้วยังขาดความถูกต้องความแม่นยำผู้เรียนยังมีความ กระตือรือร้นในการที่จะฝึกฝนน้อยซึ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มขนาดใหญ่การสอนจึงมีการปฏิบัติทำได่ ยากเพราะผู้เรียนบางคนยังไม่เข้าใจหลักการปฏิบัติเล่นไม่ได้ตามไม่ทันผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำ การสอนแบบจับคู่มาใช้ในวิธีสอนแบบรวม-แยก-รวมคือนักเรียนต้องรวมกลุ่มเพื่อฟังเนื้อหา วัตถุประสงค์และสิ่งที่นักเรียนต้องปฏิบัติก่อนหลังจากนั้นจึงให้นักเรียนแยกฝึกปฏิบัติเมื่อ

นักเรียนปฏิบัติเสร็จก็ให้นักเรียนรวมกลุ่มอีกครั้งหนึ่งเพื่อสรุปและให้นักเรียนซักถามในสิ่งที่สงสัยอยู่(ศิริบุญญา สุวฒ.2549:7)

ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากลปฏิบัติโดยใช้วิธีสอนแบบรวม-แยก-รวม โดยเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่ในการที่จะให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะและเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดโดยใช้การจับคู่มาแทรกในขั้นตอนแยกฝึกซึ่งวิธีสอนโดยใช้การจับคู่มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนอย่างยิ่งทำให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทักษะต่างๆของตนด้วยความพึงพอใจเป็นการเพิ่มขีดจำกัดความสามารถให้กับนักเรียนโดยไม่รู้ตัวทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนหรือเรียนช้าได้พัฒนาดียิ่งขึ้นสามารถจดจำได้ยาวนานช่วยฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม(วรศักดิ์ เพียรชอบ.2527: 109-116) ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมดังนั้นการจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการเล่นแบบจับคู่เพื่อเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ควรนำมาใช้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาตามหลักสูตรที่ต้องการจากการเรียนการสอนที่ผ่านมาจะเน้นวิธีสอนแบบอธิบายและสาธิตเพื่อให้นักเรียนได้ย่นและได้เห็นลักษณะการปฏิบัติเครื่องดนตรีประกอบกันไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนวิชาปฏิบัติวิธีการสอนแบบนี้เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากเมื่อครูต้องการให้นักเรียนเห็นลักษณะวิธีการฝึกหรือวิธีการปฏิบัติทักษะ ที่ถูกต้องอย่างแท้จริงจะเป็นการช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายและประหยัดเวลา(ปิยะมาภรณ์ สบายดีแท้.2551:2)ซึ่งการเรียนรู้จากการอธิบายและสาธิตนักเรียนส่วนใหญ่เกิดจากการมองเห็นและได้ยินรูปภาพเพียงรูปเดียวสามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีมีค่ากว่าการใช้คำพูดหนึ่งหมื่นคำฉะนั้นการให้นักเรียนได้ลองปฏิบัติตามสิ่งที่เห็นก็คือการให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตัวเอง(ซึ่งอาจจะมีการลองผิดลองถูก)ครูจึงควรมีความสามารถในการสาธิตทักษะทุกอย่างได้อย่างถูกต้องให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพราะนั่นหมายความว่านักเรียนจะได้เห็นรูปแบบของการฝึกปฏิบัติที่ถูกต้องที่สุดเป็นสำคัญครูต้องเตรียมการอธิบายและสาธิตเป็นอย่างดีและในบางครั้งอาจจะให้นักเรียนที่มีทักษะดีหรือหัวหน้ากลุ่มช่วยสาธิตแทนซึ่งวิธีสอนแบบรวม-แยก-รวมจะใช้ร่วมกับการสอนแบบอธิบายและการสาธิตได้ผลดีมากที่สุดชนิดอื่นต่อไป

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากลปฏิบัติโดยใช้วิธีสอนแบบรวม-แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากลปฏิบัติเรื่องอูคูเลเล่จะทำให้ให้นักเรียนมี

ความสามารถด้านทักษะการเล่นอคูเลล่และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหรือไม่เพื่อที่จะนำรูปแบบการสอนนี้มาใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลปฏิบัติกับเครื่องดนตรีสากล ชนิดอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลปฏิบัติ
2. เพื่อสร้างและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลปฏิบัติโดยใช้วิธีสอนแบบรวม-แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่
3. เพื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลปฏิบัติโดยใช้วิธีการสอนแบบรวม-แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่
4. เพื่อประเมินผลความพึงพอใจการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลปฏิบัติโดยใช้วิธีการสอนแบบรวม-แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลปฏิบัติโดยใช้วิธีสอนแบบรวม-แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่ มีการทักษะการเล่นอคูเลล่หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีเรียนแบบปกติ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มี 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลปฏิบัติ

1. ด้านเนื้อหา คือ
  - 1.1 ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ด้านแหล่งข้อมูล เป็นครูผู้สอนวิชาดนตรีสากล ระดับประถมศึกษา จำนวน 3 คนซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ตามคุณสมบัติ ดังนี้
  - 2.1 เป็นครูผู้สอนวิชาดนตรีสากลระดับประถมมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 10 ปี
  - 2.2 เป็นครูที่จบสาขาดนตรีสากลโดยตรง
3. ด้านตัวแปร ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลปฏิบัติแบบรวม-แยก-รวม เน้นการจับคู่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
4. ด้านระยะเวลา ใช้ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ในภาคเรียนที่ 2/2558 จำนวน 2 สัปดาห์

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากลปฏิบัติโดยใช้วิธีสอนแบบรวม-แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่

1. ด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาที่มีการศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากลปฏิบัติ จากขั้นตอนที่ 1 มาสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

2. ด้านแหล่งข้อมูล

2.1 พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบรวม-แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2 พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถามกับจุดประสงค์ของแบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ปฏิบัติคู่มือเล่ม

2.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนมหาไถ่สามเหลี่ยมบ้านน้อยขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำนวน 13 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง(Purposive sampling) เนื่องจากเป็นโรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกับโรงเรียนเกียรตินาคินวิทยา ที่จะนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ได้จริงและขอมยอมให้ทดลองใช้

3 ด้านตัวแปร

3.1 ความเห็นเกี่ยวกับผู้เชี่ยวชาญต่อความถูกต้องเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบรวม-แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3.2 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบรวม-แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

4. ด้านระยะเวลา ใช้ระยะเวลาในการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบรวม-แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 4 สัปดาห์

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากลปฏิบัติโดยใช้วิธีการสอนแบบรวม-แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่

1. ด้านเนื้อหา คือ

1.1 หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ แบบรวม-แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.2 ศึกษาเปรียบเทียบผลของแบบฝึกทักษะทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบรวม- แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่ กับ แผนการเรียนปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.ด้านแหล่งข้อมูล

เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนเกียดจจรวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 3 มหาสารคาม จำนวน 30 คน 2 ห้องเรียน ห้องละ 15 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

3.ด้านตัวแปร ได้แก่

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลปฏิบัติโดยใช้วิธีสอนแบบรวม-แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่

3.2 ตัวแปรตาม จำแนกเป็น 2 ตัวแปร ดังนี้

3.2.1 ทักษะการตีคอร์ดเดี่ยวต่อการเรียนดนตรีสากล

3.2.2 ความพึงพอใจต่อการเรียน

4.ด้านระยะเวลา ระยะเวลาในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 12 ชั่วโมง

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบรวม- แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่ในวิชาดนตรีสากลปฏิบัติของอูดุเลต์

1.ด้านเนื้อหา คือ การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบรวม- แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่

ด้านแหล่งข้อมูล

2.กลุ่มเป้าหมายเป็น ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน เกียดจจรวิทยา อำเภอ เขียงยืน จังหวัดมหาสารคาม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 15คน ซึ่งได้รับการจัดการเรียนรู้แบบรวม- แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่

3.ด้านตัวแปร ได้แก่

3.1 ตัวแปรต้น การเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบรวม- แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่

3.2 ตัวแปรตามคือ ความพึงพอใจต่อการกิจกรรมการเรียนแบบรวม- แยก-รวมเน้น

ทักษะการเล่นแบบจับคู่

4.ด้านระยะเวลา ใช้ระยะเวลาในการประเมินความพึงพอใจในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 หลังจากเรียนโดยแผนการกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวม- แยก-รวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่ เสร็จสิ้นลง โดยใช้เวลา ประมาณ 30 นาทีในการประเมินหลังคาบเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1.กิจกรรมการเรียนการสอนแบบรวม-แยก-รวม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบรวม-แยก-รวมในการช่วยฝึกทักษะการเล่นอคูเลเล่ โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ชั้นรวมนำเข้าสู่บทเรียน โดยการอธิบายสาธิตให้รู้ว่าจะฝึกอะไร-ฝึกอย่างไรแล้วก็มาปฏิบัติเองทั้งหมด ให้นักเรียนปฏิบัติสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดด้วยตนเอง เสร็จแล้วก็มาวิเคราะห์ ครูผู้สอนต้องวิเคราะห์และสังเกตดูว่าการฝึกนั้นถูกต้องเพียงใดใครทำผิดหรือบกพร่องอย่างไรต้องแก้ไขอะไรบ้างและจะต้องแก้ไขอย่างไรแล้วจึงมา 2) ชั้นแยกครูแยกนักเรียนที่อ่อนทักษะที่ปฏิบัติผิดหรือปฏิบัติไม่ได้ออกมาแก้ไขเฉพาะบุคคลโดยใช้วิธีการจับคู่กับนักเรียนที่เก่งทักษะดีเพื่อแก้ไขสิ่งที่บกพร่องในทักษะนั้นและให้คำแนะนำเป็นรายบุคคลแล้วจึงมา 3) ชั้นรวมปฏิบัติใหม่ทั้งหมดครูจัดให้นักเรียนฝึก-หรือปฏิบัติใหม่ทั้งหมดด้วยตนเองอีกเสร็จแล้วจึงจะมาวิเคราะห์ครูใช้ความสังเกตและวิเคราะห์ว่าผู้เรียนมีความบกพร่องอย่างไรเพียงไรแล้วครูก็ช่วยแก้ไขเป็นรายบุคคลต่อไป

2.การสอนแบบปกติ หมายถึง การสอนที่ใช้แผนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการหลักสูตรสถานศึกษาพุทธศักราช2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของโรงเรียนในปี2557เป็นปีที่เน้นสุนทรียภาพซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะได้เปิดวิชาดนตรีสากลปฏิบัติในช่วงชั้นที่3ทำการเปิดสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่4

3. อคูเลเล่ หมายถึง เครื่องดนตรีขนาดเล็กคล้ายกีตาร์มี4สายใช้คตินิยมใช้เล่นบรรเลงในเดี่ยวหรือเป็นวง

4.ทักษะการเล่นอคูเลเล่ หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกของนักเรียนตามการปฏิบัติกิจกรรม ทักษะการเล่นอคูเลเล่

5.ความพึงพอใจ หมายถึง ความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถลดความตึงเครียดและตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ทำให้เกิดความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลจากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์สากลและผู้ที่สนใจ ใช้เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนในวิชาคณิตศาสตร์สากล เครื่องดนตรีประเภทอื่น ๆ และวิชาอื่นๆต่อไป